

כמו שנתאמר (בראשית ל) וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן. [אלו] עדרים הפריד לו לעצמו, שלא יהיה לו חלק בשאר האמות, וכמו שהפריש לו מדרגות האמונה למעלה לחלקו ולגורלו, כף צריך להפריש מדרגות של מחנות קדושים למטה, לקשר אותם עמו באלו ההיכלות של הגבירה.

ובכ"ם רשומים בסימן של הפלף העליון, כמו שישאל רשומים למטה בין כל שאר האמות, אף מדרגות של מחנות עליונים רשומים הם לחלקו [של הקדוש] של הקדוש ברוף הוא בין כל שאר החילות ומחנות עליונים. ועל זה ברר יעקב את אלו לחלקו וגורלו, רשומים לחלק [בכור] של האמונה, [משום כך כתוב כי יעקב בחר לו זה ישראל לסגולתו. זה עליון הוא, ברר חלקו וגורלו סוד האמונה] אף כף הקדוש ברוף הוא ברר לו מפל שאר צבאות ומחנות של העולם.

ומחנות עליונים נפרדים אלו מאלו. בשעה שזהר של אש בהארט השכינה מתגלה, כל המדרגות האחרות האלו מתבישות, ומתפסות מהזהר שהוא, ולא יכלו להתקרב אליו. וכל אלו התקונים [מדרגות] הקדושים, שהם תקונים שלו. בשעה שמתגלה הזהר שהוא, מיד שמחים ועולים להתקרב עמו ולהתקשר אצלו, והוא בהם נתקן, וסוד זה - (בראשית ל) ויהי העטפים ללבן וצריך לברר [לברר] ולהבדיל

מדרגות קדושות [כ"א לחלקו] של חלקו מאלו המדרגות של שאר העמים, ובכלם צריך יעקב הקדוש [בכור של הקדוש ברוף הוא להתקרב], ועל זה הקדוש ברוף הוא פתב בתורה, אמונה שלו, בתוף צדי [כ"א סתרי] מלים אלו. אשרי חלקו.

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים. משנה. חזקי השרים זקופים מלמעלה, ולהט החרב השנונה ממנה על כל [במה] הצבאות והמחנות.

וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן. (אינו) עדרים אפריש ליה לגרמיה, דלא זהא ליה חולק בשאר עממין, כמה דאפריש ליה, דרגי דמהימנותא לעילא, לחולקיה ועדביה, הכי אצטריך לאפרשא דרגין דמשריין קדישין לתתא, לקשרא לון בהדיה, באינון היכלין דמטרונתא.

ובלהו רשימין, ברשימו דמלכא עלאה. כמה דישראל, רשימין לתתא, בין כל שאר עממין, אוף דרגין דמשריין עלאין, רשימין אינון לחולקיה (דקורשא) לקודשא ברין הוא, בין כל שאר חילין, ומשריין עלאין. ועל דא בריר יעקב אינון לחולקיה ועדביה, רשימין לחולקא (ברוא) דמהימנותא, (ס"א ורגין כף כתיב כי יעקב בחר לו זה ישראל לסגולתו. זה עלאה איהו בריר חולקיה ועדביה רוא דמהימנותא) אוף הכי קדשא ברין הוא, בריר ליה, מפל שאר חילין ומשריין דעלמא.

ומשריין עלאין, מתפרשאן אלין מאלין. בשעתא דזהרא דנורא בנהירו דשכינתא אתגליא, כל אינון דרגין אחרנין, אתפסין, ומתעטפי מההוא זהרא ולא יכלו לקרב לגביה. וכל אינון תקונין (ס"א רגין) קדישין, דאינון תקונא דליה. בשעתא דאתגליא ההוא זהרא, מיד חדאן וסלקן לאתקרבא בהדיה, ולא אתקשרא לגביה, ואיהו בהו אתמקנת, (אתמקן) וסתרא דא (בראשית ל) ויהי העטפים ללבן והקשורים לייעקב.

ואצטריך לבררא (ס"א לברא) ולא תפרשא דרגין קדישין (ס"א לחולקיה) דחולקיה. מאינון דרגין דשאר עממין, ובכלא אצטריך יעקב קדישא (ס"א בוכרא דקדשא ברין הוא לאתקרבא) ועל דא קדשא ברין הוא פתיב באורייתא, מהימנותא דליה, בגו סטרי (ס"א סתרי) מלין אליו. ופאה חולקיה.

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים. (בראשית לב)

מדרגות קדושות [כ"א לחלקו] של חלקו מאלו המדרגות של שאר העמים, ובכלם צריך יעקב הקדוש [בכור של הקדוש ברוף הוא להתקרב], ועל זה הקדוש ברוף הוא פתב בתורה, אמונה שלו, בתוף צדי [כ"א סתרי] מלים אלו. אשרי חלקו.

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים. משנה. חזקי השרים זקופים מלמעלה, ולהט החרב השנונה ממנה על כל [במה] הצבאות והמחנות.

אֹתָהּ הַחֶרֶב הַלוֹהֶטֶת הַיָּא חֶרֶב
 אֲדָמָה, שְׁכָתוּב (ישעיה לד) חֶרֶב לַה'
 מְלֵאָה דָם. הַחֶרֶב הַזֹּאת שְׁתִּלְוִיָּה
 בָּהּ הַהַפּוּךְ, הֵם שְׁמֵתֵהֶפְכִים
 לְכַמָּה צוּרוֹת. הוּא נְשִׁים, הוּא
 גְּבָרִים, בְּצַדִּים רַבִּים, נִפְרָדוֹת
 הַצּוּרוֹת הָאֲחֵרוֹת לְכַמָּה דְרָגוֹת.
 מִחֶצֶד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים הֵם
 יוֹצְאִים, שְׁמֵתֵיחָדִים בִּיחוד
 בְּקֶשֶׁר. אֵלּוּ הַקְּדוּשִׁים נְשָׂאִים
 תְּמִיד מִטַּל הַשָּׁמַיִם. הַשֵּׁם שֶׁל
 אֱלֹהִים מִתְּתַקֵּן בָּהֶם. [וְעַל זֶה אָמַר
 מִשְׁמֵי הַאֲרִיז (נתקון) בְּאַרְבַּעַת הַצַּדִּים
 שֶׁל הָעוֹלָם נַעֲשׂוּ לְעַמּוּדֵי הַכֶּסֶּא.
 כָּלֶם מְרַגְלִיּוֹת וְאִיבָרִים וְעַמּוּדִים,
 לֹא נִפְרָדִים לְעוֹלָם מִתּוֹךְ הַשֵּׁם
 הַזֶּה, הֵם הַקְּשָׁרִים שֶׁל יַעֲקֹב
 שֶׁבָחָר לְחַלְקוֹ וְנִקְשָׁרִים בְּשֵׁם
 הַזֶּה, כָּלֶם יֵצְאוּ (בערב).]

וַיַּעֲקֹב, כְּשִׁיצָא לְלֶכֶת לְדֹרְכוֹ,
 הִקִּיפוּ אוֹתוֹ לְאַרְבַּעַת צַדִּים.
 לְאַרְבַּע הַזְּווִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם שָׁמְרוּ
 אוֹתוֹ. בְּשִׁעָה קְלָה הִתְרַגַּשׁ מֵהַעֵץ
 [מִתְּתַקֵּן] שֶׁלְמַעַלָּה לְשִׁמֵּר אֶת הַעֵץ
 שֶׁלְמַטָּה, וְאָז וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר
 רָאִם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה. אַז וַיִּקְרָא
 שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵים.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בֹּא רֵאֵה אֶת
 שְׁלֹמוֹתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב שְׁלֹא רָצָה
 לְלֶכֶת אֶלֶּא בְרִשׁוֹתוֹ שֶׁל לְבָן.
 וְאִם תֹּאמְרוּ, בְּפַעַם אַחֲרַת לְמָה
 לֹא? אֶלֶּא מִשּׁוּם שִׁיעַקֵב פָּחַד
 שְׁלֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ, וַיִּשְׁתַּלְּמוּ שָׁנִים
 עֶשֶׂר הַשְּׁבַטִים בְּאַרְצָא אַחֲרָת. וְעַל
 כֵּן, כִּינּוּן שְׁרָאָה שֶׁהִגִּיעָה הַשְּׁעָה
 שֶׁל בְּנֵימִין, בְּרַח, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 וַיִּבְרַח הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. כִּינּוּן
 שְׁנוּלַד בְּנֵימִין, נִקְשָׁרָה הַשְּׁכִינָה
 עִם כָּל הַשְּׁבַטִים, וְנִטְלָה אֶת
 הַבֵּית עִמָּם. וַיַּעֲקֹב הִיָּה יוֹדֵעַ
 בְּרוּחַ הַחֲכָמָה, שֶׁכֹּאֲשֶׁר יִשְׁתַּלְּמוּ שָׁנִים עֶשֶׂר הַשְּׁבַטִים,
 שֶׁהַשְּׁכִינָה תִתְקַשֵּׁר עִמָּהֶם וְרַחֵל תָּמוּת,
 וְהִיא נוֹטֶלֶת אֶת הַבֵּית.

וְכֹא וַיֵּרָא, כִּי לְמַדְנֵה הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן רָאוּ לוֹ לַיַּעֲקֹב כְּמוֹ שְׁרָאוּי לְמֹשֶׁה, אֶלֶּא שְׁלֹא יִכְלָה עַד

מִתְנִיתִין, תּוֹקֵפֵי דְהוֹרְמָנֵי, זְקִיפִין מְלַעֲיָלָא, וְשִׁנְנָא דְחֶרֶבָא
 דְמִלְהֻטָא מִמְנָא עַל כָּל (ס"א כַּמָּה) חִילִין וּמִשִּׁירֵינִין.

הוּא חֶרֶב מְלַהֻטָא, הִיא חֶרֶב סוּמְקָא. דְכִתִּיב, (ישעיה לד)
 חֶרֶב לִי מְלֵאָה דָם. הוּא חֶרֶב דְתִלְיָא בֵּיה הַפּוּכָא,
 אֵינוֹן דְמֵהַפְכֵי לְכַמָּה גְּוֹנִין. הוּא נְשִׁינִין, הוּא גּוּבְרִין,
 בְּסִטְרִין סְגִיָאִין, מִתְפָּרְשִׁין גְּוֹנִין אַחֲרֵינִין לְכַמָּה דְרָגִין.

מִסְטְרָא דְאֵילָנָא דְחַיִּי, נְפָקֵי אֵינוֹן. דְמִתְנַחֲרֵי בִיחודָא
 בְּקֶשֶׁרָא. קְדִישִׁין אֵלִין, אֲשֶׁתְּאָבֹן תְּדִיר מִטַּל
 הַשָּׁמַיִם, שְׁמִיָּה דְאַלְקִים, אֲתַתְּקִין בְּהוּ. (ס"א וְעַל דָּא אָמַר מִשְׁמֵי
 הָאֲרִיז וְאֲתַתְּקוֹן) בְּאַרְבַּע סִטְרִין דְעֻלְמָא, אֲתַעֲבִידוּ סְמִכִין
 דְכַרְסֵיָא. כָּלֶהוּ מְרַגְלִיטִין, שְׁיִיפִין וְסְמִכִין, לֹא מִתְפָּרְשִׁין
 לְעֻלְמָא. מְגוּ דָּא שְׁמָא, אֵינוֹן קְשׁוּרִין דִּיעַקֵב, דְבָרִיר
 לְחוּלְקִיָּה. וּמִתְקַשְׁרִין בְּשְׁמָא דָּא, כָּלֶהוּ נְפָקוּ (בערב).

וַיַּעֲקֹב כַּד נִפְקַ לְמִיזַל לְאַרְחִיָּה, לְאַרְבַּע סִטְרִין אֶקִּיפוּ לִיָּה,
 לְאַרְבַּע זְווִיּוֹן דְעֻלְמָא נִטְרוּ לִיָּה, בְּשַׁעֲתָא קְלָה
 אַתְרַגִּישׁ מֵאֵילָנָא (ס"א כַּמָּתֵר) לְעֵילָא, לְמִיטְרֵי אֵילָנָא דְלִתְתָא,
 וְכַדִּין (בראשית ל) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר רָאִם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה.
 כַּדִּין (בראשית ל) וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵים.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, תָּא חֲזִי, שְׁלֹמוֹתִיָּה דִיעַקֵב, דְלָא בְּעָא
 לְמִיזַל אֶלֶּא בְרִשׁוֹתִיָּה דְלְבָן, וְאִי תִימָא, זְמַנָּא אַחֲרָא
 אֲמַאי לֹא. אֶלֶּא בְגִין דְדַחִיל יַעֲקֹב דְלָא יִשְׁבּוּק לִיָּה,
 וַיִּשְׁתַּלְּמוּ תְרִיסַר שְׁבַטִין בְּאַרְעָא אַחֲרָא. וְעַל דָּא כִינּוּן דְחֶמָא
 דְמִטָּא שַׁעֲתָא דְבְנֵימִין, בְּרַח. כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (בראשית לא)
 וַיִּבְרַח הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. דְכִינּוּן דְאַתְלִיד בְּנֵימִין, אֲתַקְשֵׁר
 שְׁכִינְתָא כְּכִלְהוּ שְׁבַטִין, וְנִטַּל בֵּיתָא בְּהוּ. וַיַּעֲקֹב הָוָה יַדַּע
 בְּרוּחָא דְחֲכָמָתָא, דְכַד יִשְׁתַּלְּמוּ תְרִיסַר שְׁבַטִין, דְשְׁכִינְתָא
 תִתְקַשֵּׁר בְּהוּ, וְרַחֵל תָּמוּת, וְאִיָּהֵי נִטְלָא בֵּיתָא.

וְתָא חֲזִי, הַכִּי אֵוִילְפִנָּא, עֻלְמָא תַתָּאָה, אַתְחֲזִי לִיָּה לַיַּעֲקֹב,

בְּרוּחַ הַחֲכָמָה, שֶׁכֹּאֲשֶׁר יִשְׁתַּלְּמוּ שָׁנִים עֶשֶׂר הַשְּׁבַטִים, שֶׁהַשְּׁכִינָה תִתְקַשֵּׁר עִמָּהֶם וְרַחֵל תָּמוּת,
 וְהִיא נוֹטֶלֶת אֶת הַבֵּית.